

Expedient: 322/24**Expedient de gestió:** 2022RCAL...**Número de registre:** 2022/...**Recurrent:** MTTC**Tribut:** Impost sobre béns immobles, impost sobre vehicles de tracció mecànica, preu públic per la prestació del servei de recollida de residus.**Data de presentació del recurs:** 21/10/2022

El Consell Tributari, reunit en sessió de 30 de maig de 2025, coneixent del recurs presentat per MTTC, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A la data referenciada a l'encapçalament, l'interessat interposa recurs d'alçada contra els actes que es detallen a continuació:

Acte impugnat /Rebut	Detall: Concepte	Identificador / Adreça Objecte	Import €
Resolució de gerent	IBI/IVTM/PP RECOLLIDA DE RESIDUS	...	8.630,96

2.- La persona interessada presenta recurs d'alçada contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda per la qual es desestima la reclamació presentada per la interessada mitjançant la qual al·legava la prescripció de les quotes incloses a la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles amb número de rebut

D'una banda, reitera que les quotes incloses en la diligència esmentada estan prescrites en considerar que la notificació de les liquidacions s'ha dirigit a un domicili incorrecte i, per tant, no són vàlides, i en conseqüència ha prescrit el dret d'aquesta administració per reclamar els deutes tributaris esmentats, a l'empara de l'art. 66 de la Llei general tributària.

D'altra banda, al·lega la falta de resolució d'una part de la reclamació relativa a sancions de trànsit i per la qual se li havia informat que es resoldria en expedient separat.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la relació de fets següent:

- En dates 08 i 09/06/2020, l'Institut Municipal d'Hisenda intenta notificar la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles amb número de rebut EJ2020..., amb resultat d'absent, i en conseqüència es va realitzar la corresponent citació mitjançant publicació d'anunci al BOE de 17/06/2020, per a comparèixer davant l'Institut Municipal d'Hisenda, en el termini de quinze dies naturals a partir de l'endemà de la publicació, a l'efecte de ser notificats reglamentàriament. De conformitat amb el que s'estableix a l'article 112 de la Llei general tributària, en cas de no comparèixer en el termini i lloc assenyalats, la notificació es considera produïda a partir de l'endemà del venciment del termini esmentat.

L'expressada diligència es referia a deutes impagats per l'impost sobre béns immobles, l'impost sobre vehicles de tracció mecànica i el preu públic de recollida de residus, corresponents, segons el cas, als anys 2009 a 2019 i relatives a diferents immobles i vehicles, incloent determinades sancions que són objecte d'un expedient diferent, tot això per import conjunt de 8.630,96 euros.

- En data 13/06/2020, la persona interessada va presentar un escrit amb número de registre 2020/..., pel qual sol·licitava la prescripció de les quotes contingudes a l'anterior diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles.

- En dates 28 i 31/08/2020 s'intenta notificar la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de data 30/07/2020 que desestima l'anterior reclamació presentada per la interessada amb resultat d'absent i, en conseqüència, es va realitzar la corresponent citació mitjançant publicació d'anunci al BOE de 09/09/2020, per a comparèixer davant l'Institut Municipal d'Hisenda, en el termini de quinze dies naturals a partir de l'endemà de la publicació, a l'efecte de ser notificats reglamentàriament.

Els serveis tècnics del Consell Tributari han localitzat i examinat aquesta publicació al BOE de l'anunci per comparèixer.

La notificació es va dirigir al domicili de la recurrent, situat a ..., de Barcelona, on consta empadronada des del 16/12/2005, sent aquesta a més l'adreça que la mateixa interessada identifica com el seu domicili a l'efecte de notificacions en la primera reclamació presentada, així com en el recurs d'alçada objecte de la present resolució.

De conformitat amb el que s'estableix a l'article 112 de la Llei general tributària, en cas de no comparèixer en el termini i lloc assenyalats, la notificació es considera produïda a partir de l'endemà del venciment del termini esmentat.

- En data 21/10/2022 es presenta recurs d'alçada contra la resolució de Gerent dictada el 30/07/2020.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la inadmissió del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- L'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el Règim Especial del Municipi de Barcelona, disposa que contra els actes de l'Administració municipal d'aplicació i efectivitat dels tributs i restants ingressos de dret públic que siguin de competència municipal, només podrà interposar-se recurs d'alçada davant l'alcalde en el termini d'un mes, aplicant-se el règim jurídic del recurs regulat a l'article 14 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (d'ara endavant, TRLRHL).

El contribuent manifesta en el seu recurs que la resolució recorreguda, que, com s'ha exposat anteriorment, va ser adoptada el dia 30.07.2020 i porta data de 13.08.2020, la va rebre el 21.09.2022.

No obstant això, l'acte impugnat ha de considerar-se notificat, segons la relació de fets indicada més amunt i com consta documentat a l'expedient administratiu, el 25/09/2020 (una

vegada transcorreguts 15 dies naturals des de la publicació del corresponent anunci, produïda el 09/09/2020, això és el 24/09/2020 que, al ser un dia festiu a Barcelona, la notificació s'entén practicada l'endemà), per la qual cosa el recurs interposat el 21/10/2022, més de dos anys després, ha estat formulat fora del termini previst per a la interposició del recurs d'alçada amb efectes de reposició.

Segon.- S'ha d'indicar que l'acte administratiu ferm es configura com aquell que ja no pot ser impugnat per les vies ordinàries del recurs administratiu o contenciós administratiu, ja que s'han extingit els terminis per exercir el dret de contradicció.

Pel que fa a això, cal portar a col·lació la sentència núm. 560/2018 dictada pel TSJ de Catalunya en data 13 de juny de 2018 (JUR\2018\302694) que, en un cas similar al que ens ocupa, al seu fonament de dret setè, indica:

“(...) En este caso y en consonancia con los artículos 101 y 102 LGT y 14 TRLHL, la liquidación era susceptible de recurso de reposición, ante la Gerencia en el plazo de un mes a partir del día siguiente al de la recepción de la misma, como expresamente se le advertía.

De ahí que cuando se presenta el escrito cuestionando la liquidación, transcurrido con exceso el plazo de un mes, la Administración resolviera inadmitirlo por extemporáneo. La jurisprudencia ha precisado que el artículo 24.1 de la Constitución no deja los plazos legales al arbitrio de las partes, ni somete a la libre disposición de éstas su prórroga, ni, más en general, el tiempo en que han de ser cumplidos. Y que la observancia de los plazos no puede nunca significar un menoscabo del derecho fundamental a la tutela judicial efectiva, sino todo lo contrario, esto es, su reforzamiento, por cuanto sirve al superior principio de seguridad jurídica – art. 9º.3 de la Constitución -, como tiene también declarado el Tribunal Constitucional –vgr. S.T.C. 32/1989, de 13 de febrero.”

I més recentment, s'ha pronunciat sobre això el TSJ d'Extremadura en sentència de 24.01.2023 (Roj: STSJ EXT 69/2023 - ECLI:CA:TSJEXT:2023:69) que per la seva claredat convé ser citada. Així, s'indica:

“CUARTO.- La interposición del recurso de alzada fuera del plazo improrrogable de un mes motiva la inadmisibilidad del recurso.

El procedimiento administrativo se rige por sus propias normas de aplicación que obligan al cumplimiento de los términos y plazos por los interesados, siendo necesario el cumplimiento de los plazos procedimentales establecidos para la interposición de los recursos y reclamaciones para que la Administración entre a examinar las cuestiones de fondo planteadas por los interesados. Ello así, el desconocimiento de uno de estos presupuestos -en concreto, el de interponer el recurso de alzada en el plazo de un mes a contar desde la fecha en que fue notificado el acto administrativo objeto de impugnación- exige declarar la extemporaneidad de dicho recurso.

El ejercicio de las acciones que en defensa de los derechos e intereses legítimos puede ejercer el particular conduce a la exigencia de plazos, términos y formalidades, y omitir la observancia de éstos vulneraría el ordenamiento jurídico y daría lugar a una inaceptable indeterminación del plazo para obtener una respuesta sea en vía administrativa o jurisdiccional, lo que resultaría contrario el principio de seguridad jurídica.

En consecuencia, para poder examinar los motivos de nulidad o anulabilidad que la parte dirige contra el acto administrativo es preciso previamente el examen de las causas de inadmisibilidad, y de estas, el requisito procedimental de interponer el recurso de alzada dentro de plazo constituye un requisito básico y esencial, sin el cual no procede examinar el resto de cuestiones alegadas por la parte demandante.”

La doctrina establerta sobre la fermesa de la liquidació o actes amb transcendència tributària i la seva immodificabilitat es concreta en què quan el contribuent ha consentit formalment un acte administratiu de caràcter tributari o una liquidació tributària, per no haver utilitzat en el seu moment el dret a la seva impugnació, resulta improcedent, enfront de la indubtable fermesa del referit acte tributari, pretendre després la seva impugnació formulant un recurs que no pot admetre's en tenir per objecte un acte ferm.

En aquest sentit s'ha pronunciat el Consell Tributari de Barcelona a l'expedient 262/23, entre d'altres.

D'acord amb l'exposat, el recurs d'alçada ha d'inadmetre's perquè va ser presentat el 21 d'octubre de 2022 i el termini d'un mes per a la seva interposició havia finalitzat l'anterior dia 25 d'octubre de 2020, de manera que la resolució impugnada ja havia adquirit fermesa en el moment d'interposar-se el recurs d'alçada i era, per tant, un acte administratiu ferm i consentit. El recurs ha de qualificar-se, doncs, d'extemporani.

Tercer.- En aquest cas, ens trobem amb un recurs extemporani en què el contribuent al·lega la prescripció dels impostos que s'intenten cobrar per via executiva. Sobre aquest particular, és a dir, quan s'examina la prescripció en seu revisora, la sentència del Tribunal Suprem, de 7 de març de 2024 (ECLI:CA:TS:2024:1577), estableix la doctrina següent (el que es destaca és el nostre):

“... los plazos de interposición de reclamaciones y recursos se erigen en presupuestos de su admisión a trámite, en definitiva, de procedibilidad y que, solo cuando resulten colmados, habilitan al examen de fondo de cualesquiera cuestiones, incluida la prescripción.

(...)

Que la prescripción debe ser apreciada de oficio resulta indiscutido; es más, dicha obligación no solo se proyecta sobre la Administración en el ámbito de la gestión o inspección de los tributos, sino también debe predicarse de los cauces de revisión, tanto administrativos como jurisdiccionales, siempre que se colmen los requisitos y presupuestos que habilitan el ejercicio de dicha potestad revisora, en especial, por lo que aquí respecta, el plazo de interposición de una reclamación económico administrativa. Por eso, en este caso, el órgano económico-administrativo no estaba habilitado para apreciar la prescripción, dado que la entidad reclamante no presentó en plazo la reclamación económico-administrativa.”

I el Tribunal contextualitza aquesta exigència contraposant la manera diferent d'actuar que poden adoptar els contribuents:

“Relativizar el cumplimiento de tales requisitos temporales comportaría dispensar idéntico trato a los administrados que, habiendo actuado con diligencia, interponen sus recursos o reclamaciones en plazo frente a quienes ignoren los mismos. Como se infiere de nuestra sentencia 671/2022 de 3 de junio, rec. 3411/2020,

ECLI:ES:TS:2022:2132, de no respetarse, tales plazos preclusivos establecidos por la Ley -en virtud del principio de seguridad jurídica del art. 9 de la CE- devendrían superfluos o inútiles, hasta el punto de que aquellos contribuyentes que presentaran en tiempo y forma sus recursos o reclamaciones, actuarían con una diligencia gratuita e innecesaria.”

Però, encara més, l'Alt Tribunal declara que aquest plantejament no contradiu ni el principi de bona administració ni la seguretat jurídica en declarar:

“De igual manera, se presenta improcedente la invocación del principio de buena administración, que en modo alguno avala la posibilidad de inaplicar los plazos de interposición de las reclamaciones económico-administrativas.

De la misma manera, tampoco se entiende la aducida vulneración de la seguridad jurídica cuando, precisamente, dicho principio exige la observancia de los plazos.”

En definitiva, de conformitat amb la doctrina assenyalada, l'extemporaneïtat del recurs, i la seva necessària inadmissió, constitueixen un element previ o anterior que impedeix a l'Administració entrar a valorar si va existir prescripció del dret a exigir el pagament del deute, com al·lega la recurrent, ja que els terminis d'interposició de reclamacions i recursos s'erigeixen en pressupostos de la seva admissió a tràmit, de manera que només quan siguin respectats s'obre la via per a l'examen de fons de les qüestions que puguin ser plantejades pel reclamant o hagin de ser-ho d'ofici, inclosa la prescripció.

Malgrat el que s'ha exposat anteriorment i per a evitar qualsevol indici d'indefensió, cal manifestar a títol merament informatiu que l'Administració ha tornat a revisar l'expedient administratiu per a comprovar que els actes tributaris continguts en la diligència d'actuació prèvia a l'embargament amb número de rebut EJ2020..., s'han notificat conforme a les previsions legals establertes.

Quart.- Així les coses, de manera preliminar és important destacar que el dret de l'Administració municipal per a exigir el pagament dels deutes tributaris prescriu als quatre anys, a comptar des de l'endemà d'aquell en què finalitzi el termini reglamentari per a presentar la corresponent declaració o autoliquidació i en el cas dels tributs de cobrament

periòdic per rebut, quan per a determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació no sigui necessària la presentació de declaració o autoliquidació, començarà a comptar el dia de meritació del tribut per establir-lo així els articles 66 i 67 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (d'ara endavant LGT); i igualment no s'interromprà l'esmentat termini sinó en els casos i amb els requisits establerts i s'aplicarà, quan escaigui, d'ofici per la pròpia Administració, per regular-ho d'aquesta manera els articles 68 a 70 de la citada Llei.

Sobre això cal indicar que les notificacions s'han dut a terme als domicilis següents:

1a adreça: ... de Barcelona. Revisat l'expedient administratiu cal concloure que la majoria d'intents de notificació dels actes tributaris continguts en la diligència d'actuació prèvia a l'embargament anteriorment esmentada s'han realitzat en aquesta adreça. Tot i que les notificacions realitzades en ella han resultat infructuoses i amb l'estat d'“absent”, aquest és el domicili en el qual consta empadronada la interessada des del 16/12/2005 i el que la mateixa interessada identifica com el seu domicili a l'efecte de notificacions en la primera reclamació presentada així com en el recurs d'alçada objecte de la present resolució.

2a adreça: ... de Barcelona. En aquest cas, ha de tenir-se en compte que una part dels deutes reclamats corresponen a l'Impost sobre Béns immobles de la finca situada en aquesta adreça (objecte: ..., ...) i que alguns actes tributaris s'han notificat en aquesta adreça, i d'ells, almenys 2 s'han lliurat correctament a la seva destinatària, per la qual cosa es pot considerar una adreça vàlida a l'efecte de notificacions per tenir relació amb la recurrent.

Per tant, les adreces on s'han produït els intents de notificació dels actes tributaris continguts en la diligència d'actuacions prèvies a l'embargament amb el número de rebut EJ2020... s'han de considerar vàlides.

En el cas dels impostos de cobrament periòdic, com l'impost sobre béns immobles, l'impost sobre vehicles de tracció mecànica (IVTM) o el preu públic de residus, únicament la liquidació corresponent a l'alta havia de ser objecte de notificació individualitzada a l'obligat al pagament mentre que les liquidacions posteriors es podien notificar de manera col·lectiva mitjançant edictes.

La notificació correcta de les quotes en període voluntari comporta la validesa de les actuacions realitzades en via executiva, sempre que aquestes hagin estat també correctament notificades. De conformitat amb l'article 167.2 de la LGT, la notificació de la provisió de constrenyiment serà títol suficient per iniciar el procediment de constrenyiment i tindrà la mateixa força executiva que la sentència judicial per procedir contra els béns i els drets dels obligats tributaris.

Per la seva banda, el precepte 112 de la LGT estableix:

“1. Cuando no sea posible efectuar la notificación al interesado o a su representante por causas no imputables a la Administración tributaria e intentada al menos dos veces en el domicilio fiscal, o en el designado por el interesado si se trata de un procedimiento iniciado a solicitud del mismo, se harán constar en el expediente las circunstancias de los intentos de notificación. Será suficiente un solo intento cuando el destinatario conste como desconocido en dicho domicilio o lugar.

En este supuesto se citará al interesado o a su representante para ser notificados por comparecencia por medio de anuncios que se publicarán, por una sola vez para cada interesado, en el "Boletín Oficial del Estado".

(...)

2. En la publicación constará la relación de notificaciones pendientes con indicación del obligado tributario o su representante, el procedimiento que las motiva, el órgano competente de su tramitación y el lugar y plazo en que el destinatario de las mismas deberá comparecer para ser notificado.

En todo caso, la comparecencia deberá producirse en el plazo de 15 días naturales, contados desde el siguiente al de la publicación del anuncio en el "Boletín Oficial del Estado". Transcurrido dicho plazo sin comparecer, la notificación se entenderá producida a todos los efectos legales el día siguiente al del vencimiento del plazo señalado.”

De l'examen de l'expedient administratiu –que supera les 16.000 pàgines– es desprèn que l'òrgan gestor ha dut a terme totes les actuacions necessàries per al cobrament del deute. En aquesta fase de revisió s'ha comprovat si aquestes actuacions van interrompre la prescripció per un període superior a quatre anys, i a aquest efecte obra a l'expedient (pàg. 16.374 i

16.375) una relació de les diferents notificacions, tant personals com edictals, de les obligacions tributàries incloses en el rebut núm. EJ2020..., objecte de la present reclamació. Per tant, una vegada examinades les diligències practicades per aquesta Administració municipal amb coneixement formal de l'interessat, ha de concloure's que la prescripció s'ha vist interrompuda i, en conseqüència, procedeix rebutjar la petició del recurrent de declarar extingida la facultat de l'Administració per a exigir el pagament dels deutes reclamats.

Cinquè.- Sobre l'al·legació conforme no ha rebut resposta de la seva reclamació respecte de les quotes referents a sancions de trànsit contingudes en la diligència d'actuació prèvia a l'embargament amb número de rebut EJ2020..., indicar-li que tal com se'l va informar en la resolució de Gerent ara impugnada aquestes al·legacions es resoldran en expedient separat i ja s'ha donat trasllat al departament corresponent perquè les mateixes siguin resoltes com més aviat millor.

Per això, i coincidint amb la proposta de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

INADMETRE per extemporani el recurs presentat.